

**Sexagesima, 2020 02 16 i S:t Peter
Predikan av Solveig Högberg**

**Jer 23:23-29
Heb 4:12-13
Joh 6 :60-69**

Det levande ordet

Är du en lärjunge eller en anhängare?

Vi möter båda kategorierna av människor i dagens text och jag tänker att vår verklighet inte ser så annorlunda ut, mot vad den gjorde för människorna på Bibelns tid.

Johannes berättar om vad som en gång hände i Kafarnaums synagoga, vi kommer rakt in i texten och vi kan förstå att Jesus måste ha sagt eller gjort något som gjorde dem som följde honom upprörda.

Först kan vi konstatera att de som följde honom gjorde det säkert av olika skäl, man hade olika drivkraft till sitt engagemang.

Där fanns några som häpnade över Jesu undervisning och underverk. Man hade sett Jesus utföra vinunder, brödunder, helande av olika slag och man hade sett honom gå på vatten. De hade nyfiket betraktat allt det som skedde runt Jesus. De sökte sensationer och upplevelser. De ville vara med i den fantastiska rörelsen och se när det övernaturliga hände.

Nu, när man befinner sig i synagogan var framgången inte längre lika synlig och mätbar, då hade saker och ting börjat ställas på sin spets.

Det som har skett innan vi kommer in i texten och som gjort människorna så upprörda är att har Jesus har pekat på sig själv som ett livets bröd och det är upprinnelsen till att några säger att det är outhärdligt att höra honom tala. Det blir inte bättre av att Jesus fortsätter att förklara att man ska äta hans kött och dricka hans blod.

Då börjar till och med hans egna lärjungar få svårt att stå kvar vid hans sida. Jesus konstaterade att ”de ord jag talat till er är Ande och liv, men ni tror inte”.

Det är dessa jag kallar anhängare, de där som hängde på där det hände något.

Den andra gruppen, som jag kallar lärjungar är de som låtit tron gå på djupet och låtit tron slå rot i dem. De är inte bara *hänförda*, de är verkligen *berörda* av Jesus och hans ord.

Det visste säkert Jesus, men han gav dem ändå chansen att fatta sitt eget beslut och frågar dem, sina egna lärjungar som också blivit så upprörda över det han sagt ”Vill inte ni också gå er väg?”

Petrus, som börjat förstå något av djupet i Jesu liv och gemenskapen med honom svarar: ”Herre till vem skulle vi gå, om vi skulle överge dig? Du har det eviga livets ord och vi tror och förstår att du är Guds helige”.

Det är som om Petrus vill säga: ”Vi har satt all vår tillit till dig, varför skulle vi då gå någon annanstans?”.

Det är något annat än att bara hänga på!

Det finns många anhängare av kristen tro i dag, många som vill vara med där det händer saker och ting, där det är framgång.

Kanske är det inte lika attraktivt att vara lärjunge, att vara trogen när det är kämpigt, när man möter motgång, när det inte blir som man tänkt. När det är spretigt och olika krafter drar åt olika håll.

När tron och engagemanget sätts på prov.

Oavsett hur vi har det, hur vi tänker och hur vi känner så handlar det om, att som lärjunge, följa ordet.

Och när vi talar om Ordet så kan det betyda olika saker.

Ordet kan vara den lilla beståndsdel som tillsammans med andra ord bildar en mening.

Ordet kan vara Bibelordet och Ordet kan också vara Jesus själv.

Det handlar helt enkelt om att följa Jesus och Bibeln.

Man brukar ibland säga att en bild säger mer än tusen ord.

Jag skulle vilja säga att en Gud som blivit människa, det är ingen bild av verkligheten, det är verklighet, säger mer än tusen ord.

Vi har inte bara en massa ord att följa, vi får också följa och leva i relation till en människa, till Gud som blivit människa i Jesus. Han som verkligen är det levande ordet.

Dagens texter handlar om att kunna skilja ut det sanna och riktiga ordet från det falska.

I Jeremiaboken handlade det om att lyssna till den som talar och är inspirerad av Gud och inte lyssna till den som är inspirerad av sin egen dröm.

- Vi får be Gud om urskiljningens förmåga så att vi kan särskilja de falska budskapen från de sanna.

För också idag är det så att det finns människor som talar *om* Gud men *för att* de själva ska framhävas och bli ärade.

- Men det är också viktigt att vi inte bara talar om ”dom” utan också själva är självkritiska och är medveten om var våra ord har sitt ursprung och inte minst då våra ord om Gud.

Berättar vi om Gud för att han ska bli ärad och upphöjd eller har vi några andra motiv?

Vårt språk förändras över tid och med nya erfarenheter, men den vi ska tala om är alltid densamme.

Livet växlar men budskapet ska alltid vara lika aktuellt.

Vi människor kan tolka orden på olika sätt, men Gud är den samme och hans rike är ett.

Texten från Hebreerbrevet är hämtad från ett sammanhang där författaren varnar för olydnad och visar att Gud idag kallar människor till omvändelse och tro.

Det handlar också om att särskilja det falska från det sanna. Det är möjligt att göra därför att ”Guds ord är levande och verksamt och skarpare än något tveeggat svärd”.

Människor kan man möjligen lura, men Gud kan vi aldrig lura ”ingenting kan döljas för honom, allt skapat ligger naket och blottat för hans öga”, sa Hebreerbrevets författare.

Kanhända skrämmer en sådan bibelvers oss. Oj, kan jag inte dölja något för Gud!

Men syftet är att ge oss trygghet. Trygghet så att vi strävar efter att alltid vara sanna, trygghet i vissheten om att Gud aldrig lämnar oss, han är alltid nära oss och ser oss. Han är med oss oavsett vad som händer i våra liv. ”Intet kan mig skilja från Guds kärlek, intet kan mig skilja från Guds nåd. Varken liv eller död, icke djupaste nöd kan mig skilja från Guds kärlek.”

I dagen psaltarpsalm står det: ”Herrens ord är att lita på, han handlar alltid trofast”.

Att ordet är att lita på hör alltså samman med Guds trofasthet eftersom han inte utlovar något som är falskt eller vagt. Det han lovar har en tydlig och klar innebörd.

Och vi får vara indragna i hans trofasthet, omslutna av den när vi på olika sätt delar med oss av ordet; bibelordet och Jesus.

Av Evangelietexten så förstod vi att alla inte kunde tåla att höra Jesu utmanande ord. Att stå på sidan av och betrakta var härligt, då kunde man vara anhängare, men när det blev personligt då blev det farligt och man vände Jesus ryggen och gick bort från honom.

I en mening har vi en närgången Gud. Han är oss så nära att han kan omsluta oss på alla sidor och bära oss i sin famn.

Men han är också så nära att han vet allt om oss, känner oss bättre än vi själva.

Och samtidigt har han lämnat all frihet åt oss att välja. Vill vi leva med honom, vill vi dela med oss, vill vi vara lärjungar eller bara anhängare?

Så kan vi då på olika sätt närma oss temat för dagen ”Det levande ordet” genom att läsa de olika texterna. Vi kan ha olika infallsvinklar på den rubriken och ta till oss budskapet på olika sätt.

- Det handlar om det levande ordet som utgår från Guds mun, det handlar om Bibelordet
- Det handlar om ordet som blev människa i Jesus Kristus
- Det handlar om att lyssna till orden om Gud och Jesus, de ord som förmedlas av våra medmänniskor, vi får lyssna till dem med en viss urskiljningsförmåga
- Det handlar om att vi får dela med oss orden på ett ödmjukt och av Gud inspirerat sätt.

Nu tillbaka till den fråga jag ställde i början: är du en anhängare eller en lärjunge.

Bibelorden idag har visat oss vad viktigt det är att vi är lärjungar som följer Jesus och Bibeln och tar det på allvar.

Det handlar om att kunna särskilja det sanna från det falska både hos oss själva och andra. Måtte vi kunna instämma i lärjungarnas ord: ”Herre till vem skulle vi gå? Du har det eviga livets ord, och vi tror och förstår att du är Guds helige.”